

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 13C/137/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614215142
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6614215142.9

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudcom Mgr. Petrom Strakom v právnej veci navrhovateľa J.. Q. X., N.. XX.X.XXXX, C. A. N. XXX/XX, XXX XX W.Á., štátny občan SR, zast. Q.. Q. M., B. B.Í. V. X, XXX XX M. K. proti odporcovi V. W., J.: XXXXXXXX, B. B. Ž. XXX/X, XXX XX W., D.. Q.. J. A., B. B. V. T. XX, XXX XX R. o určenie, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom takto

rozhodol:

Žalobu o určenie, že navrhovateľ J.. Q. X., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX W., L. N. Č.. XXX/XX je podielovým spoluvlastníkom k nehnuteľnostiam, ktoré sú vedené N. R. Č.. XXXX pre Obec a k.ú. W. ako parcela T.. Z., evidované na mape určeného operátu a parcela Č.. XXX/X orná pôda o výmere XXXXX V. v pomere XX/XXX-Í. z a m i e t a .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 580,35 Eur na účet právneho zástupcu žalovaného v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 24.09.2014 domáhal určenia, že je podielovým spoluvlastníkom k nehnuteľnostiam vedeným na R. Č.. XXXX pre Obec a kat. úz. Poltár ako parcela reg. E, evidovaná na mape určeného operátu a parcela č. XXX/X orná pôda o výmere XX XXX V.X v pomere XX/XXX-Í.. Žalobu pôvodne odôvodnil tým, že vlastníkom sa stal na základe prídelovej listiny ako aj príslušných rozhodnutí týkajúcich sa nadobudnutia spoluvlastníckeho práva k predmetným pozemkom. V žalobe uviedol, že Pasienková spoločnosť „Maky“ so sídlom W., L. N. XXX/XX listom zo dňa 22.08.2014 oznámila žalovanému, že predmetné nehnuteľnosti sú v jeho vlastníctve už najmenej 75 rokov, pričom tieto nehnuteľnosti boli dané do vlastníctva prídelovou listinou, pričom parcela 891/7 je novovytvorená parcela vytvorená z pôvodnej parcely XXX/X a tieto nehnuteľnosti nikdy v minulosti V. W. neužívalo, ale užívali ich jednotliví členovia pasienkovej spoločnosti. Žalovaný mu vo svojej odpovedi W. spoločnosti „Maky“ oznámil, že vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam je uvedené v prospech žalovaného po vykonaní ROEP v katastrálnom území Poltár a je hodnoverným a záväzným údajom v zmysle § 70 Katastrálneho zákona č. 162/1995. Podľa žalobcu si Mesto Poltár v minulosti nerobilo žiadne vlastnícke nároky na tieto nehnuteľnosti, z uvedeného dôvodu žalobca bol presvedčený, že tieto nehnuteľnosti patria do podielového spoluvlastníctva žalobcu a ostatných podielnikov. Žalobca doplnil dôvody na pojednávaní dňa 09.01.2015 tak, že ešte jeho predkovia získali predmetnú nehnuteľnosť z roku 1941 prídelom, pričom sa jednalo o tzv. Weiszovský majetok, pričom štátu boli zaplatené podiely, ktoré boli v roku 1956 združstevnené, ale žalovaná tam nemala žiadny podiel. Po roku 89 v roku 1996 reštituoval spolu s ostatnými spolupodielníkmi tieto pozemky pre Pasienkovú spoločnosť a až pri odkúpení pozemku medzi spolupodielníkmi zrazu vznikla parcela XXXX, Č. sa Pasienková spoločnosť zmenšila a následkom ROEP došlo zo strany žalovaného k nadobudnutiu 3,4 ha z Pasienkovej spoločnosti. Žalobca nebol pozvaný ako spoluvlastník na rokovanie, keď sa vykonávala ROEP.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil, žiadal ju zamietnuť. Nadobudnutie zo strany Mesta Poltár bolo pôvodne vykonané na základe registra obnovenej evidencie pozemkov, pričom toto nadobudol žalobca po svojom právnom predchodcovi politickej obci Poltár na základe konečného registra prídelov z roku 1943, ktoré boli zapísané v pozemkovo-knižnej vložke č. 249 z kat. úz. Poltár. Podľa zápisov prevedených v uvedenej pozemkovo-knižnej vložke prešli všetky pozemky podľa § 150 ods. 1 Nariadenia vlády č. 198/1941 Sl. z. tzv. židovský kódex, do vlastníctva štátu dňa 16.05. ako dôsledok výkonu pozemkovej reformy na židovských poľnohospodárskych nehnuteľnostiach, o čom bol vykonaný zápis vykonaný notárkou JUDr. Rovnou dňa 10.02.1989, ktorá ho vykonala po registrovaní zmluvy pod č. RI 59/76. Vo februári 1940 bol prijatý zákon č. 46/1940 Sl. z. o slovenskej pozemkovej reforme. vyvlastnenie židovskej pôdy sa následne rozdeľovalo záujemcom o arizáciu poľnohospodárskej pôdy za finančnú úhradu, pričom žiadateľ musel zložiť 50% prídelovej ceny na účet fondu pre pozemkovú reformu a zvyšok ceny mal zaplatiť po prídele. Podľa konečného registra prídelov pod por. č. 69 sú uvedené pozemky, ktoré boli pridelené do vlastníctva nadobúdateľa Pasienkového spoločenstva „Maky“, označené parcelným číslom XXX/X roľa o výmere XXX XXX V.X, XXX/X pastva o výmere 160 478 m², 891/3 roľa o výmere 26 481 m², XXX/X les o výmere XXX XXX V.X, žiadne ďalšie pozemky pod položkou č. 69 tam uvedené nie sú. Zároveň pod položkou č. 69 je uvedené, že niektorí spolučlenovia pasienkovej spoločnosti nezaplatili celú prídelovú cenu, kde je uvedený aj Q. X. právny predchodca žalobcu v sume 4 870,-KS, ktorý nezaplatil prídelovú cenu a tento je. Pod položkou 74 konečného registra prídelov je okrem iných pozemkov uvedený aj pozemok parcela č. 891/7 roľa o výmere 31 211 m², ktoré boli pridelené do vlastníctva nadobúdateľa „Politická obec Poltár“. Z uvedených zápisov vyplýva, že „Politická obec Poltár“ zaplatila za všetky pozemky celú prídelovú cenu vo výške 11 960,-Ks dňa 06.05.1943. Originál konečného registra prídelov z apríla 1943 je uložený v Štátnom archíve v Lučenci vo fonde ONV-ODBORPLVH-Lučenec pod agendou pozemkové spisy. Predmetný konečný register prídelov je verejnou listinou a o jej vydanie mohol žalobca požiadať, nakoľko tento titul nadobudnutia je uvedený na liste vlastníctva č. 2356 pre kat. úz. Poltár. V roku 2008 pod položkou výkazu zmien č. 121/2008 do KN zapísaný záznamom registra ROEP Poltár na základe rozhodnutia Správy katastra v Poltári č. 607-61/2007 zo dňa 11.07.2007 o schválení tohto registra bolo vydané rozhodnutie podľa zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkov v znení neskorších zmien. Žalobca mal možnosť nahliadnuť do registra, ktorý bol zverejnený 30 dní na nahliadnutie a podať námietky v tomto konaní pri zostavovaní návrhu registra ROEP Poltár. Žalobca ako predseda pozemkového spoločenstva Pasienkové spoločenstvo „Maky“ žiadal o zápis pozemkového spoločenstva do Registra pozemkových spoločenstiev a nikdy nespochyboval určenie spoločnej nehnuteľnosti, pričom neuviedol nikdy, že by mala do uvedených parciel 891/1, 891/2, 891/3, 901/2, 901/3 patriť aj parcela EKN č. 891/7. Rozhodnutie správneho orgánu ROEP má pre vznik vlastníctva deklaratórne účinky, pričom vlastníctvo právneho predchodcu žalovaného má konštitutívne účinky. Konečným registrom prídelov a následne Mesto Poltár nadobudlo predmetné pozemky uvedené v konečnom registri po prechode do vlastníctva štátu Československý štát v správe MNV Poltár zákon o národných výboroch č. 69/1967 Zb. podľa ustanovenia § 15a ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Žalobca sa domáhal určenia vlastníckeho práva bez preukázania naliehavého záujmu, pričom jeho doterajšie konanie nijako nepreukazuje dôvodnosť jeho tvrdení.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením a prečítaním čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX N. č.l. 4-5, čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX na č.l. 6, výzvy na usporiadanie vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam - odpoveď na č.l. 7, mapa - grafický náčrt na č.l. 8, výzvy na usporiadanie vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam na č.l. 9, nájomnej zmluvy č. XXXX/P/XX na č.l. 10-12, zápisnice o pojednávaní sp. zn. 6C/80/2014 na č.l. 14, výpisu z listu vlastníctva č. 1854 na č.l. 47, potvrdenia Lesného obvodného úradu v Lučenci na č.l. 45, konečného registra prídelov na č.l. 48-52, majetkovej podstaty č. vložky 249 pozemkovo knižná vložka na č.l. 69-72, nájomnej zmluvy na č.l. 73-74, odpovede na otázky Okresného úradu Poltár - Katastrálny odbor na č.l. 103-104, vytyčovacieho náčrtu na č.l. 106, protokolu o vytyčení pozemku na č.l. 107-108, konečného registra prídelov s pečiatkou Štátneho okresného archívu v Lučenci a zistil nasledovné jednotlivé skutkové zistenia, z ktorých ustálil skutkový stav.

Z pozemkovoknižnej vložky č. XXX W. vyplýva, že v majetkovej podstate sú uvedené okrem iných aj nehnuteľnosti parcela č. 891/1 roľa, pasienok Maky pusta katastrálna plocha 31 ha, 12a, 55m², XXX/ X W. V. pusta katastrálna plocha 17 ha, 28a, 74m², roľa, pasienok Maky pusta katastrálna plocha 7ha, 07a, 72m². V časti B. Vlastníctvo je uvedený vlastníč B. G.. V časti B. Vlastníctvo je ďalej uvedená poznámka, nehnuteľnosti vo vl. č. 249 boli prevzaté Štátnym pozemkovým úradom v Bratislava v zmysle § 150 ods. 1 N.. XXX/XXXX Sl. z. a stali sa vlastníctvom štátu dňa 16.5.1942.

Z Konečného registra prídelov pre katastrálne územie Poltár zostaveného zo apríla (pozn. súdu: deň je pre súd nečitateľný) 1943 (ktorý pochádza z Štátneho okresného archívu v Lučenci ako vyplýva z pečiatky) súd zistil, že nadobúdateľovi pasienkovému spoločenstvu „Maky“ pod číslom 69 boli pridelené parcely číslo 891/1 roľa o výmere 22 ha 10 a 23m², 891/2 pastva o výmere 16ha 04a 28m², 891/3 roľa o výmere 2ha 64a 81m², 901/2 les o výmere 14ha 04a 88m², čo dokopy činí 54ha 90a 70m². Pod číslom 74 je uvedená ako nadobúdateľ Politická obec Poltár okrem iných aj parcely číslo 891/7 o výmere 3ha 12 a 11m².

Rozhodnutím Správy katastra Poltár z 11.07.2007 bol schválený register obnovenej evidencie pozemkov v katastrálnom území Poltár, obec Poltár, okres Poltár. Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 180/1995 Zb. sa zapíše záznamom do katastra nehnuteľností.

Z potvrdenia Obvodného lesného úradu v Lučenci z 23.08.2013 súd zistil, že v uvedený deň zapísal pasienkovú spoločnosť V. p. s. do registra pozemkových spoločenstiev. Spoločná nehnuteľnosť je uvedená na LV č. 1854 k. ú. Poltár.

Žalobca je podľa listu vlastníctva č. ,okres, obec, k. ú. Poltár spoluvlastníkom nehnuteľnosti 891/2, trvalé trávnaté plochy v podiele 50/670-ín parcely reg. E na LV č. 1854 okres, obec a kat. úz. Poltár, pričom titulom nadobudnutia je rozhodnutie Správy katastra č. 607-61/2007 zo dňa 11.07.2007-VZ 121/2008 a taktiež je tam uvedené rozhodnutie VN 873/96 z 18.06.1996-9597 a osvedčenie Nz 342/98 z 05.08.1998, Z 705/98-48/99. Žalovaný je vlastníkom parcely reg. E č. 891/7 orná pôda, zapísaná na LV č. 2356, okres obec a kat. úz. Poltár. Právnym dôvodom je rozhodnutie Správy katastra Poltár č. 607-61/2007 zo dňa 11.07.2007-VZ 121/2008, pričom v tituloch je uvedený aj konečný register prídelov VIII 2256/41-47.

Z nájomnej zmluvy č. 7001/P/13 z 10.01.2013 vyplýva, že žalovaný uzatvoril so Združeným poľnohospodárskym družstvom Poltár zmluvu, ktorej predmetom ktorej je nájom poľnohospodárskej pôdy od 1.1.2013 do 31.12.2022. V prílohe k nájomnej zmluve č. 7001/P/13 je uvedená aj parcela č. 891/7 o výmere 31 512 m².

Pasienková spoločnosť V. dňa 22.08.2014 vyzvala listom žalovaného na usporiadanie vlastníckých práv k nehnuteľnosti parč. č. 891/7 vo výmere 31 512 m². zo d Žalovaný vo svojej odpovedi zo dňa 2.9.2014 voči pasienkovej spoločnosť MAKY na usporiadanie vlastníckych vzťahov uviedla, že táto nepreukázala predloženými listinami svoje vlastníctvo k pozemku parcela E KN č. 891/7.

Z výpovede svedka Q. R. súd zistil, že predmetné pozemky boli pôvodne židovskými majetkami. Predmetné sporné pozemky užívalo od roku 1960 poľnohospodárske družstvo. Ako člen pasienkovej spoločnosti mal zato, že tento pozemok patrí spoločenstvu. Z výpovede svedkyňa Q. V. súd zistil, že predmetné pozemky boli využívané na pasienie kráv, zo strany spoluvlastníkov pozemkov, zároveň však poľnohospodárske družstvo obhospodarovalo predmetnú nehnuteľnosť rozoraním. Výpoveď svedka V. B. nebola použiteľná pre zistenia súdu, nakoľko tento uviedol, že nemá vedomosť o tom, kde mala byť parcela 891/7. Ohľadom možného využitia tejto parcely uviedol, že štátny podiel na pozemkoch mal byť využitý na stavbu cintorína. Svedok J.. V. B. sa vyjadril len všeobecne, jeho výpoveď nebola právne významná pre posudzovanú vec. Z výpovede svedka J.. W. Y. súd zistil, že predmetný pozemok patril židovskej rodine, následne bol prevedený pod mesto Poltár a následne pripadol štátu. Prechod zo štátu na obec Poltár sa realizoval na základe zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí.

Podľa § 2 ods. 1 nariadenia predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 26/1945 Sb. n. SNR o národných výboroch národný výbor spravuje v obvode svojej pôsobnosti všetky verejné veci, pokiaľ nie sú spravované iným verejným orgánom.

Podľa § 2 ods. 2 nariadenia predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 26/1945 Sb. n. SNR o národných výboroch (účinný od 7. apríla 1945) na národný výbor prenáša sa právomoc, ktorú podľa doteraz platných právnych noriem malo obecné zastupiteľstvo, obecná rada, starosta obce, obecný alebo notársky úrad a obecný alebo obvodný notár.

Podľa § 1 zákona (Dočasného národného zhromaždenia ČSR) č. 128/1946 Sb. z. a n. o neplatnosti majetkovo-právnych konaniach z doby neslobody a o nárokoch z tejto neplatnosti a z iných zásahov do

majetkov vchádzajúcich, akékoľvek majetkové prevody a akékoľvek majetkovo-právne jednanía, nech se týkajú majetku hnutel'ného či nehnuteľného, verejného či súkromného, sú neplatné, pokiaľ k nim došlo po 29. septembri 1938 pod tlakom okupácie alebo národnej, rasovej alebo politickej perzekúcie, ibaže ten na koho majetok prešiel alebo kto uzavrel iné majetkovo-právne jednanie, je osoba štátne spoľahlivá a bude preukázané, že k majetkovému prevodu alebo k inému majetkovo-právnomu jednaniu došlo za primeranú odplatu buď z podnetu pôvodného vlastníka (oprávneného) alebo v prevažnom jeho záujme.

Podľa § 2 citovaného zákona, rovnaké nároky ako z majetkových prevodov neplatných podľa § 1 vychádzajú z majetkových prechodov uskutočnených po 29. septembri 1938 právnym predpisom neplatným (§15) alebo akýmkoľvek spôsobom, najmä úradným výrokom, na základe takéhoto predpisu alebo inak výrokom súdnym alebo úradným, ktorý bude ako výrok z doby neslobody zrušený alebo zmenený. To platí primerane o iných zásahoch do majetku uskutočnených takými neplatnými predpismi alebo na ich základe alebo takými súdnymi alebo úradnými výrokmi.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona neplatnými právnym predpismi se v § 2 rozumejú predpisy, ktoré v rozpore s československou ústavou a zákonmi ju meniacimi a doplňujúcimi uskutočnili alebo umožnili zásahy do majetku Československej republiky a osôb vydaných národnou, rasovou alebo politickou perzekúciou.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (účinný k 24.11.1990) obec je samostatný samosprávny územný celok Slovenskej republiky; združuje občanov, ktorí majú na jej území trvalý pobyt. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a so svojimi finančnými zdrojmi.

Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 134 ods. 1, 3, 4 OZ oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutel'nosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

Podľa § 2 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem hnutel'ností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu) <<http://www.epi.sk/zz/1991-138/znenie-19910501>> právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú. Veci, ku ktorým patrilo právo hospodárenia štátnym podnikom, rozpočtovým, príspevkovým organizáciám a drobným prevádzkárňam národných výborov, ku ktorým prešla zakladateľská alebo zriaďovateľská funkcia na obec podľa osobitného predpisu, prechádzajú z majetku Slovenskej republiky do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú. Obce si vzájomné práva a povinnosti upravujú zmluvne. Veci, ku ktorým patrilo právo hospodárenia štátnym podnikom, rozpočtovým a príspevkovým organizáciám a ku ktorým prešla zakladateľská a zriaďovateľská funkcia na ústredný orgán štátnej správy alebo na príslušný orgán miestnej štátnej správy, prechádzajú z majetku Slovenskej republiky do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú, ak ústredný orgán štátnej správy alebo príslušný orgán miestnej štátnej správy prenesie svoju zakladateľskú alebo zriaďovateľskú funkciu na obec na základe dohody.8) <<http://www.epi.sk/zz/1991-138/znenie-19910501>> Do vlastníctva obcí prechádzajú aj historické radnice, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona sú v majetku Slovenskej republiky. Nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia Stavoinveste a bývalým okresným národným výborom za účelom zabezpečenia systému komplexnej bytovej výstavby, účelovej investičnej výstavby a individuálnej bytovej výstavby, prechádzajú do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú, okrem časti majetku, ktorý sa podľa § 3 písm. e) a f) <<http://www.epi.sk/zz/1991-138/znenie-19910501>> tohto zákona nestáva majetkom obce. Veci uvedené v odseku 2 podliehajúce prevodom vlastníctva na iné právnické a fyzické osoby podľa osobitných predpisov, sa stanú majetkom obce potom, čo sa podľa týchto predpisov rozhodne, že sa nezaradia do zoznamu prevádzkových jednotiek určených na účely prevodu vlastníctva alebo ak sa z tohto zoznamu vylúčia, ako aj tie veci, ktoré sa nevydražia ani v opakovanej dražbe. Tieto veci nadobudne obec odovzdaním a ich prevzatím.

Ustanovenia iných osobitných predpisov sa v týchto prípadoch nepoužijú. Veci a majetkové práva podľa odsekov 1, 2 a 5 nadobúda obec dňom účinnosti tohto zákona.

Podľa § 15a zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí poľnohospodárska a nepoľnohospodárska pôda, ktorá bola vo vlastníctve obcí k 31. decembru 1949 a pokiaľ sa nachádza ku dňu účinnosti tohto zákona v majetku Slovenskej republiky, prechádza do vlastníctva obce, z majetku ktorej sa previedla do národného majetku podľa osobitného predpisu a ak už do jej vlastníctva neprešla podľa § 2. Ak obec uvedená v odseku 1 zanikla, prechádza vlastníctvo podľa odseku 1 na obec, ktorá sa stala jej právnym nástupcom. Ak je právnym nástupcom viac obcí, prechádza pôda podľa odseku 1 do ich vlastníctva rovnakým dielom. To isté platí, ak sa obec uvedená v odseku 1 rozdelila na dve alebo viac obcí. S lesnou pôdou podľa odseku 1 prechádzajú do vlastníctva obcí aj lesné porasty nachádzajúce sa na tejto pôde ku dňu účinnosti tohto zákona a investičné lesné cesty alebo ich časti vybudované po 31. decembri 1949. Investičné lesné cesty alebo ich časti odovzdá do vlastníctva štátna organizácia lesného hospodárstva, ktorá ich spravuje, na základe žiadosti vlastníka pozemku dohodou o vydaní majetku. Investičná lesná cesta alebo jej časť prechádzajúca lesnými pozemkami viacerých vlastníkov prechádza do podielového spoluvlastníctva 27a) podľa veľkosti podielu investičnej lesnej cesty na lesnom pozemku vlastníka.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že žaloba nie je dôvodná. Už pokiaľ ide o samotný titul nadobudnutia spoluvlastníckeho práva zo strany právneho predchodcu žalobcu t. j. na základe prídelu podľa zákona č. 46/1940 Sl. z. o slovenskej pozemkovej reforme, je zrejmé s prihliadnutím na § 1, § 2 a §15 zákon č. 128/1946 Sb. z. a n. , že ide o neplatné majetkové prevody, vzhľadom nato, že tieto boli vykonané po 29.09.1938 a vychádzali pod tlakom rasovej perzekúcie židovského obyvateľstva v rozpore s československou ústavou a právnymi predpismi. Aj samotný žalobca a svedok Lakota vypovedali, že ide o tzv. G. majetok resp. majetok židovského obyvateľstva. To potvrdzuje pozemkovoknižná vložka č. 295, že sa jedná majetok B. G. a zároveň potvrdzuje, že tieto nehnuteľnosti boli prevzaté Slovenským štátom dňa 16.5.1942. Rovnako v danom prípade je zrejmé, že mimo parcel 891/1, 2, 3 existovala parcela 891/7, čo vyplýva z Konečného registra prídelov z roku 1941.

Pokiaľ ale ide o právnu kontinuitu vlastníkov pri predmetnej parcele č. 891/7, tu sa súd nestotožnil s právnym názorom žalovaného, že Politická obec Poltár bola právnym predchodcom žalovaného, s poukazom na citovaný § 2 nariadenia predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 26/1945 Sb. n. SNR, na základe ktorého právomoci obce prevzali národné výbory a obce stratili právnu subjektivitu. Obce síce naďalej existovali ako územné jednotky, ale ako orgány (a teda právnické osoby) prestali na Slovensku existovať od nariadenia Predsedníctva SNR č. 26/1945 Zb. a ich právomoci prevzali národné výbory. Obec Poltár získala právnu subjektivitu až prijatím zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení s účinnosťou od 24.11.1990. Majetok obce nadobúdali na základe zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Na základe §2 a neskôr novelizáciou aj podľa § 15a zákona č. 138/1991 Zb. teda došlo k prechodu majetku štátu na obce. Nemožno teda mať zato, že vtedajšia politická obec Poltár je právnym predchodcom obce Poltár, nakoľko táto kontinuita bola pretrhnutá zánikom obcí ako právnych subjektov, následne ich právomoci prevzali novokreované národné výbory a obce ako samostatný subjekt vznikli až v roku 1990 a majetok nadobúdali od štátu, t. j. neprevzali ho od zaniknutých obcí.

Žalobca však nepreukázal nadobudnutie vlastníckeho práva k parcele č.891/7 na základe svojich tvrdení a predložených dôkazov. Žalobca po zmene právneho dôvodu žaloby sa obmedzil na tvrdenie, že vydržaním došlo k vzniku spoluvlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti. Bližšie uvedenie času žalobca neuviedol, kedy sa tak malo stať, napriek tomu, že na žalobcovi spočíva povinnosť tvrdenia a dôkazného bremena, na základe ktorých je povinný uviesť rozhodujúce skutočnosti a preukázať ich navrhnutými dôkazmi. V tejto súvislosti nebolo uvedené ku ktorému časovému obdobiu žalobca mal nadobudnúť v spoluvlastnícke právo aj pri započítaní vydržacej doby u svojho právneho predchodcu. Z uvedeného preto neunesol dôkazné bremeno v nadväznosti na povinnosť tvrdenia. Súd napriek tomu pri prihliadnutí na obdobia kedy a za akých podmienok bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním posudzoval nasledovné obdobia: a) do roku 1950, b) od 01.01.1951 do 01.04.1964, c) od 01.04.1964 do 01.04.1983, d) od 01.04.1983 do 01.01.1992, e) od 01.01.1992 (bližšie viď: Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, s. 736.) Vzhľadom k začiatku držby u právneho predchodcu žalobcu v roku 1942, ani neprechádzala do úvahy 32 ročná vydržiacia doba podľa uhorského práva do roku 1950. Ostatne súd vzhľadom na zrejmú neopodstatnenosť žalobcom tvrdeného dôvodu nadobudnutia vlastníckeho práva, sa pri svojej argumentácii obmedzil na nevyhnutnú podmienku rovnakú pre všetky vydržania a to dobromyseľnosť držiteľa a nepretržitú držbu po stanovenú

dobu. Držiteľ mohol byť dobromyseľným držiteľom len vtedy, ak so zreteľom na všetky okolnosti mohol byť presvedčený o tom, že mu vec patrí. Existencia dobrej viery sa posudzuje z objektívneho hľadiska, teda podľa toho, či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno od neho požadovať, nemal a nemohol mať pochybnosti o tom, že mu právo patrí. Vzhľadom na existenciu úradného písomného záznamu - Konečného zoznamu prídeltov z roku 1943, kde parcela č. 891/7 bola odovzdaná politickej obci Poltár, ďalej vložky č. 295 k. ú. Poltár, kde sa nenachádzala parcela č. 891/7 a citovaného zákona č. 128/1946 Sb. z. a n., podľa ktorého takéto nadobudnutie majetku bolo nezákonným, nehovoriac o tom, že po II. svetovej vojne došlo k obnoveniu právnej kontinuity na predvojnové Československo, pričom všetky právne predpisy tzv. Slovenského štátu boli nezákonné a neplatné, a nemalo sa na ne prihliadať, akoby ani neexistovali (a teda týkalo sa to aj nadobudnutia majetku v rozpore s československým právom), nemohol byť právny predchodca žalobcu objektívne presvedčený, že mu vec patrí. Právny omyl právneho predchodcu nemohol byť ospravedlniteľný vzhľadom k existencii právnych predpisov a uvedených úradných záznamov. Tým je daná nedobromyseľnosť právneho predchodcu žalobcu a žalobca si nemôže započítavať dobu vydržania svojho právneho predchodcu.

Pokiaľ ide o samotného žalobcu tento vzhľadom na uvedené začal užívať pozemky ako spoločník pasienkovej spoločnosti od roku 1996 (ako sám uviedol na pojednávaní) kedy mu boli vydané súvisiace parcely. Tu teda prichádza možnosť posúdenia vydržania podľa § 134 OZ účinného k uvedenému času, ktorý je zároveň účinný aj v súčasnosti ohľadom podmienok vydržania podľa § 134 OZ. Z § 134 OZ vyplývajú predpoklady vydržania a) spôsobilý subjekt, b) spôsobilý predmet držby (§ 134 ods. 2 OZ), c) dobrá viera (dobromyseľnosť) vydržateľa, d) oprávnená držba po zákonom stanovenú dobu (§134 ods. 1 OZ), e) uplynutie vydržacej doby (viď Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, s. 740). Táto rovnako vyžaduje dobromyseľnosť a nepretržitú družbu po stanovenú dobu 10 rokov. Vzhľadom k existencii uvedených dokumentov, ktoré sú verejnou listinou Konečný zoznam prídeltov a právnych predpisov jednak citovaného zákona č. 128/1946 Sb. z. a n. a zákona č. 138/1991 Zb., súd má zato, že objektívne u žalobcu chýba dobromyseľnosť, a takto nemohol nadobudnúť spoluvlastnícke právo. Tu je rovnako ako pri iných vydržaniach vyžadovaná nielen subjektívna dobromyseľnosť, ale je potrebné aby držiteľ bol v dobrej viere s prihliadnutím na všetky okolnosti. Táto sa posudzuje z objektívneho hľadiska, teda či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno od neho požadovať, nemal a nemohol mať pochybnosti o tom, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí. V danej veci teda existencia verejnej listiny - Konečného zoznamu prídeltu, ktorý sa nachádza v štátnom archíve, vložka č. 295 a právne predpisy (zákon č. 128/1946 Sb. z. a n., zákon č. 138/1991 Zb.) na základe ktorých žalovaná získala vlastníctvo, je omyl ohľadom existencie žalobcovho vlastníckeho práva omylom neospravedlniteľný a teda žalobca nemôže byť dobromyseľný.

Z takto vykonaného dokazovania súd mal zato, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko žalobca nepreukázal, že predmetnú nehnuteľnosť vydržal.

Podľa § 137 O. s. p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie právo proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O. s. p. v nadväznosti na § 137 O. s. p. tak, že žalovanému ako účastníkovi v spore úspešnému priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 580,40 Eur voči žalobcovi, ktorý v konaní úspešný nebol. Pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia žalovaného, vychádzal súd z Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a priznal podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., žalovanému za jeden právny úkon v roku 2014 - 61,85 Eur a za sedem právnych úkonov v roku 2015 po 64,54 Eur - 451,78 Eur, dokopy odmena za zastupovanie činí spolu 513,63 Eur - (prevzatie a príprava zastúpenia 01.12.2014

- § 14 ods. 1 písm. a), 5 x účasť na konaní dňa 09.01.2015, 22.04.2015, 13.05.2015, 31.07.2015 a 28.10.2015, 2 x písomné podanie - vyjadrenie zo dňa 13.04.2015 a zo dňa 03.06.2015 - § 14 ods. 1 písm. b), ďalej 1 x režijný paušál 1 x 8,04 Eur (rok 2014) a 7 x 8,39 Eur (rok 2015), odmena za zastupovanie spolu aj s režijnými paušálmi, ktoré sú vo výške 66,77 Eur, spolu činí 580,40 Eur. Dokopy trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia činia 580,40 Eur. Nakoľko si právny zástupca žalovaného uplatnil sumu 580,35 Eur, súd v súlade s týmto vyčíslením priznal uvedenú sumu, ktoré je žalobca povinný zaplatiť v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p. právnenmu zástupcovi žalovanému.

Pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia vychádzal súd z písomného vyčíslenia trov právneho zastúpenia právneho zástupcu žalovaného zo dňa 29.10.2015 a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.